

лѣчени іединъ отъ другы. Драганъ зе пѣтя на пър-
 выя, а Недѣлко ся зачуди, защото тази, която
 държеше той за неговѣ княгыниѣ, бѣше му казала,
 че немаше никога тамъ да ся завърне. Едвали ся от-
 дѣли Драганъ и княгынята *Исшинна-Слава*, хилядо
 пѣти пò-хубава, но сѣ тѣй просто облѣчена както ѣ
 бѣше видѣлъ първый пѣтъ, дойде прѣдъ него. „Дой-
 ди, княже мой, му рѣче тя: благодарѣ на пріятеля
 ви Искренко, който вы научи да мя различите отъ
 сестрѣ ми; вый сте достоенъ да ми бѣдете съпругъ.“
 Въ сѣщо врѣме *Исшинна-Слава* порѣча на добродѣ-
 тельтѣ, която је нейна подданица, за да приготви
 сичко за свадбѣтѣ ѣ съ Драгана; и когато той си
 размышляваше за сполукѣтѣ че щеше да стане
 съпругъ на тази княгыниѣ, Недѣлко стигна при
Лѣжлива-Слава, която го посрѣщна много добрѣ,
 и му прѣдложи веднѣга да ся вѣнчѣтъ. Той ся радо-
 стно съгласи на туй; но едва що му стана тя жена,
 той саникаса, като ѣ изглѣда пò-отблизо, че бѣше
 стара и сѣрчена; колкото че тя ся бѣше набѣлила и
 начѣрвила за да покрые сѣрчилата си. Когато му тя
 продума, скѣса ся златныйтъ конецъ, който свърз-
 ваше нейнытъ лѣжливы зѣбы, и зѣбитѣ ѣ паднахѣ
 наземъ. Князь Недѣлко ся бѣше толко много разсѣр-
 дилъ, защото ся бѣше излѣгалъ, щото полѣте върху
 ѣ за да ѣ убіе; но като ѣ бѣше уловилъ за дългы-
 тѣ чѣрны косы, които бѣхѣ твърдѣ лѣскавы, зачуди
 ся като му останахѣ въ рѣкѣтѣ; защото *Лѣжлива-
 Слава* носеше прѣправены косы, и като остана тя
 гологлава, той видѣ, че тя немаше повече отъ двана-
 есетъ бѣлы влакнѣ поглавѣтъ си. Недѣлко остави
 туй лошо и грозно създаніе, и потѣрча кѣмъ палата
 на *Исшинна-Слава*, която щеше вече да ся вѣнчѣ